

POZDRAV DELEGACIJI 13. REDNE KONVENCIJE SLOVENSKE DOBRODELNE ZVEZE

Cenjene delegatije, delegati in glavni odbor. Danes ste se zbrali v Barbertonu k 13. redni konvenciji naše bratske organizacije Slovenske dobrodelne zveze, da premislite in pretrese delo organizacije v preteklih štirih letih ter pripravite načrte za bodoče. Bog naj spremlja vaše delo in blagoslovi vaše napore v korist organizacije, njenega članstva in vsega Slovenstva v Ameriki!

Pred skoro pol stoletja so naši pionirji zastavili brazdo in začeli orati ledino. Vsejali so dobro seme. Vzkalilo je in rodilo dober sad—Slovensko dobrodelno zvezo. Slava in čast jim!

Vas, cenjena delegacija in spoštovani glavni odbor, ki nadaljujete z delom naših vrlih pionirjev, naših mož in žena, ki se niso strašili naporov in žrtev v skrbi za svojo in svojih otrok bodočnost, iskreno pozdravljamo! Nadaljujte njih delo z enako nesebičnostjo, z enako poštovanostjo, z enako dobro voljo in vaše delo bo rodilo prav tako dober sad ter prineslo korist Zvezi, njenemu članstvu in vsej slovenski stvari.

Naj Slovenska dobrodelna zveza raste in uspeva ter zajame v svoje vrste še tisoče in tisoče rojakov!

AZIJA ŠE NI IZGUBLJENA

Državni tajnik J. F. Dulles je v svojem govoru preko radia in TV dejal, da Azija še ni izgubljena, ni pa izključeno, da bomo morali za njeno ohranitev prevzeti težke žrtve, toda: "Narod, ki se ni pripravljen boriti za svoje življenjske koristi, ne more ohraniti svoje svobode!" — Izredno zasedanje "Sveta narodne varnosti."

WASHINGTON, D. C. — V svojem govoru v petek zvečer, ki sta ga radio in televizija pomenila v skoro vsako ameriško hišo, je državni tajnik John F. Dulles poudaril, da Azija za svetobodni svet še ni izgubljena, da pa bo obramba njene svobode morda zahtevala od nas težke žrtve.

Istočasno je opozoril Ameriko in ostali svobodni ter tudi komunistični svet, da bodo Združene države resno prizadete, če bi Francozi sklenili v Indokini premirje, ki bi na široko odprlo vrata komunizmu in njegovi nadaljnji napadalnosti.

"Če bi se to zgodilo ali če se bodo sovražnosti nadaljevale, potem bo potreba po ustvaritvi pogojev za združeno obrambeno akcijo tega področja še bolj nujna!" je dejal državni tajnik.

Dulles je priznal, da je natekel na težave pri organizaciji skupne obrambe jugovzhodne Azije, da pa je kljub vsemu prepričan, da komunisti ne bodo mogli doseči v tem delu sveta pravico napovedati vojno.

Trenutno po Dullesovem mnenju niso podani pogoji za ameriški neposredni poseg v indokitajsko vojno. To se pravi z drugimi besedami, da pogajanja za skupni nastop še niso dozorela, kajti Združene države niso pripravljene iti v vojno same. Angleži načelno udeležbo v skupni obrambi jugovzhodne

Azije pred komunisti niso odklonili, njim se le čas ni zdel najboljši izbran. Zelo verjetno je, da bodo na skupni nastop pristali, če ne bodo razgovori v Ženevi prinesli nobene rešitve.

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Eisenhower je sklical v soboto dopoldne izredno sejo "Sveta narodne varnosti" (National Security Council), vrhovnega telesa, ki odloča o varnosti Zdrž. držav in okrepkih za njo. O čem je svet razpravljal, javnosti ni bilo javljeno in ji gotovo tudi ne bo. Poročevalci listov in politični opazovalci v Washingtonu sodijo, da je bila seja sklicana v zvezi z vojaškim stanjem v Indokini po padcu Dienbienphu in da so na njej verjetno razpravljali o potrebi in možnostih ameriškega neposrednega posega v to vojno.

Državni tajnik se je v nedeljo razgovarjal z diplomatskimi predstavniki zavezniških držav o skupni obrambi jugovzhodne Azije. Dulles je v slučaju potrebe pripravljen pozvati vse politične zaveznike v jugovzhodni Aziji in predlagati Kongresu sprejem obveznosti, ki bi vodile Ameriko in njene zaveznike v neposredni poseg v boje.

Zanimivo je poročilo iz Pariza, ki pravi, da padec Dienbienphu ni zlomil francoske morale, ampak je Francoze le podžgal k odporu.

Razgovori, ki jih vodi Dulles s predstavniki zavezniških držav, naj bi ustvarili obrambno zvezo desetih ali dvanajstih držav, ki bi skušala zavarovati čimvečji del Indokine pred komunističnimi napadalci.

Življenje v Kanadi se je podražilo

OTTAWA. — Življenski stroški v Kanadi so se dvignili prvič v zadnjega pol leta. Cena živil so se sicer rahlo zmanjšale, cene stanovanj so ostale nespremenjene, zato pa se je podražila obleka in vsakovrstne potrebščine za dom.

Padec utrdbe Dienbienphu globoko prizadel svet

Novi grobovi

Mary Kurnik
Pretekli teden umrla Mary Kurnik je bila stara 71 let. Rojena je bila pri Sv. Ani v Slovenskih goricah, odkoder je prišla v Ameriko l. 1928. Stanovala je na 15523 Saranac Rd. Zapušča otroke: Mary Ferlin, Joseph, Ann Kantz, Frank, Angela Fezekas, Stanley in Charles ter 22 vnukov. Pogreb je danes iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v cerkev Marije Vnebozete, kjer bo ob 9:30 pogrebno opravilo, nato na Kalvarijo.

George Raplenovic

Nenadoma je preminul začet od srčne kapi George Raplenovic, star 60 let, stanujoč na 427 E. 157 St. Tukaj zapuščata soprogo Erma, rojena Baker, brata Johna ter več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Stojdraga na Hrvatskem, kjer zapuščata brata Petra in sestro Mary Steber. Tukaj je bival 40 let in je bil član društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ, društva Umberačke sloge št. 21 H. B. Z. in podružnice št. 8 SMZ. Pogreb bo v torek popoldne ob 1:30 uri iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. in nato na Highland Park pokopališče.

Alfred Friedel

V vojaški bolnišnici v San Diego, Cal., je preminul Alfred Friedel. Tukaj zapuščata očeta Florijana, sestre Julia, Schwind, rances, Alma Schrieber v Conneaut O. Pogreb bo v torek zjutraj ob 8:30 uri iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. ter v cerkev St. Francis, E. 71 St. in Superior Ave., ob 9:30 uri in nato na Kalvarija pokopališče.

Anton Melbar

V petek zvečer je preminul v mestni bolnišnici v starosti 48 let Anton Melbar s 4463 Douse Ave. Pokojni je bil zaposlen pri Fisher Foods in je bil znan kot odlični igralec baseball-a. Zapuščata žalujčo soprogo Ruth, roj. Stark, sinove James, John, Robert, hčeri Gloria Palesevich in Dianne, brate Frank, Mike, Louis, sestre Agnes Rozac, Helen Zdanekewicz, Mary in Rose. Pogreb pokojnika bo v torek zjutraj ob 8:30 iz L. Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Venceslava ob 9. uri in nato na Kalvarijo.

Ignac Pervanje

Po dolgi in mučni boleznij je preminul v starosti 75 let Ignac Pervanje s 7815 Goodman Ave. Ranjki je bil doma iz fare Sentviška gora pri Gorici, iz vasi Stopnik. V Ameriko je prišel pred 55 leti. Bil je član društva Slava št. 173 SNPJ in Društva Najsv. Imena. Zapuščata soprogo Pavlo, roj. Cufer, sinova Stanley in Henry, hčere Paulina Moenich, Dorothy Krizik, Donna McGrath, Sylvia in več vnukov, v starem kraju pa brata Jožeta in Matijo ter sestri Terzijo in Stefanijo. Pogreb bo v torek zjutraj ob 9:30 iz L. Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 10. uri in nato na Kalvarijo.

Revolucija v Paraguay

ASUNCION, Paraguay. — Vsaka se je pod vodstvom gen. Alfredo Stroesnerja uprla in odstavila predsednika Federica Chaves. Predsednik je vzdržal tri dni

Predsednikov prodlog za spremembo T-H zakona odklonjen

Predsednik Eisenhower je doživel prvi večji poraz v kongresu, ko je senat s 50 proti 42 glasovom vrnil njegov predlog za spremembo Taft-Hartleyevega zakona delavskemu odboru.

WASHINGTON, D. C. — Administracija je doživela enega svojih najtežjih porazov, ko so demokrati in republikanski nasprotniki njene delavske zakonodaje vrnilo njen predlog za spremembo Taft - Hartleyevega zakona delavskemu odboru.

Predsednik Eisenhower je obljubil nekatere spremembe sedanega zakona že v svojih volilnih govorih jeseni l. 1952. Spremembe, ki jih je letos januarja predložil Kongresu, niso zadovoljile nikogar. Odklonilo jih je organizirano delavstvo kot tudi predstavniki industrije.

Delavstvo se je ponovno zavzemalo za spremembo sedanega zakona in ga stalno označevalo kot krivičnega, odklanjalo pa je predložene spremembe, češ da so še slabše od sedanjih. Predlog je dajal posameznim državam pravice, ki bi v precejšnji meri okrnile svobodo delavstva do stavanja.

Predstavniki industrije so pa predlog odklanjali, ker se jim je zdel še vedno preugoden za delavstvo.

Vojska nastopila proti stavkajočim v Honduras

TEGUCIGALPA, Honduras. — Vojska ojačena so morali poslati po zraku na severozahodno obalo, kjer je prišlo nenadno do splošne stavke. Stavka, ki je nastala v pristaniških mestih Tela in Puerto Cortes, se je začela širiti v notranjost dežele in je zajela že tudi mesto La Lima in Progresso.

Vojski se je posrečilo vzpostaviti mir in red. Vlaki vozijo redno, le da se v mestih, kjer stavkajo, ne ustavljajo.

Nadškof Hoban potuje v Rim

Cleveland, O. — Nocoj odpotuje nadškof Edward Hoban v spremstvu pomožnega clevelandskega škofa John J. Krola na uradni obisk v Rim. Po cerkvenih predpisih morajo škofje vsakih pet let enkrat odditi osebno v Rim poročat papežu o razmerah v njihovih škofijah.

Z nadškofom in škofom odide tudi večja skupina duhovnikov, ki se hočejo udeležiti proglasitve Pija X svetnikom.

Bodi previden in pazljiv, pa se boš izognil marsikateri ne-reči!

v svojem uradu, pa končno odstopil. Gen. Stroesner je moral najprej streti upor neke kognijske divizije, predno je postal gospodar položaja v državi.

Do upora je prišlo menda zato, ker je hotel predsednik Chaves preurediti policijo in ker je vzdrževal pretesne stike z Argentino.

Komunistična premoč je v petek strla odpor junaških branilcev utrjene postojanke Dienbienphu v severnovzhodnem Vietnamu v Indokini. Gen. De Castries padel v komunistično ujetništvo. Svobodni svet je dal priznanje junaškim branilcem postojanke. Francija zaprosila za premirje.

PARIS, Francija. — Predsednik vlade Joseph Laniel je naznanil narodni skupščini, da so komunisti zavzeli utrdbe Dienbienphu in tako dosegli eno svojih najpomembnejših zmagov v osmo leto tekoči vojni. Poraz je globoko pretresel ves narod.

Laniel je takoj sklical sejo vlade, ki ji je predsedoval sam predsednik republike Rene Coty. Položaj vlade se je s porazom v Indokini močno poslabšal. Vlada je sredi preteklega tedna dobila sicer v narodni skupščini zaupnico, toda večina je bila zelo pičila.

Francosko razpoloženje se je najboljše pokazalo v soboto, ko so ob obletnici premirja predsednik republike in predstavniki vlade polagali vence na grob neznanega junaka v Parizu. Medtem ko je množica vzklikala predsedniku republike Cotyu, je kričala nad predsednikom vlade Lanielom: "Pošljite ga v Dienbienphu!" in "Ustrelite ga!"

Vojnega ministra Plevena so pozdravljali s klici: "Odstopi! Odstopi! Sramota!" — Razljučen nad pomočjo, ki jo dajejo domači komunisti komunističnim upornikom v Indokini, so nacionalisti na večih krajih napadli urade Komunistične stranke.

Eisenhower je dal priznanje hrabrim borcem

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Eisenhower je poslal Bao Dai-u, poglavarju Vietnamu, poslanico, v kateri je dal priznanje junaškim branilcem Dienbienphu-a, ki niso prizadele samo težke izgube sovražniku, "ampak so navdušili vse one, ki podpirajo borbo za človeško svobodo."

"Mi v svobodnem svetu smo odločeni ohraniti zvestobo stvari, za katero so se oni tako plemenito bili!" je pisal predsednik Eisenhower.

Vodja senatne večine senator William Knowland je dejal, da bo izguba indokitajske utrdbe zbudila svobodni svet, da bo spoznal nevarnost neizprosne komunistične napadalnosti.

Neki zastopnik Pentagona, ki ni maral navesti svojega imena, je dejal, da je Amerika postavljena pred izbiro ali prepusti vso jugovzhodno Azijo komunistom ali pa poseže v borbo s svojimi lastnimi oboroženimi silami.

Francozi prosijo za premirje

GENEVA, Švica. — Francoski zunanji minister Bidault je v soboto, komaj 24 ur po padcu Dienbienphu-a, prosil na konferenci zastopnikov sil, ki obravnavajo vprašanje vojne v Indokini, za sklenitev premirja, pa naletel na neugoden odmev pri komunistih.

Bidault se je prvič srečal za konferenčno mizo s predstavniki komunističnih upornikov Indokine. Pri otvoritvi razgovorov so bili poleg njega in predstavnika Vietminha navzoči tudi zastopniki "velikih" štirikomunistične Kitajske

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Uspela prireditve— Dramatsko društvo "Lilija" je večeraj pri lepi udeležbi lepo praznovalo materinski dan s "Triglavske rože."

Na obisk v stari kraj— Naša dolgoletna naročnika Mr. in Mrs. Anton Stoper, 158—23 St., N. W. Barberton, Ohio, se odpeljeta 18. maja v staro domovino. Obiskala bosta svoje sorodnike v Velikem Brdu št. 10, p. Jelšane pri Postojni. Če bi imel kdo kake pozdrave ali naročila, ju lahko sporoči. Srečno pot in zdrav povratek!

Od vojakov se je vrnil— Miha Vrenko, ki je bil dalj časa tudi na Koreji, je odslužil svoj vojaški rok in se je vrnil v Cleveland. Živi na 15709 Saranac Rd.

Druga obletnica— V torek ob 8:15 bo v cerkvi Marije Vnebozete sv. maša za pok. Jennie Kutnar v spomin 2. obletnice njene smrti.

Druga obletnica— V torek ob 7:15 bo v cerkvi Holy Cross na Lake Shore Blvd. sv. maša za pok. Antona Jančigar v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Preložena seja— Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ne bo imelo seje v sredo, ampak se bo v četrtek 20. maja ob navadni uri in na navadnem mestu.

Devetnajsta obletnica— V torek ob osmih bo v cerkvi Marije Brezmadežne sv. maša za Dorothy Arko v spomin 19. obletnice njene smrti.

Iz bolnišnice— Iz Woman's bolnišnice, kjer je srečno preстал težko operacijo, se je vrnil na svoj dom na 824 London Rd. Joseph Gogala. Zahvaljuje se za obiske, pozdrave in voščila. Obiski na domu dobrodošli!

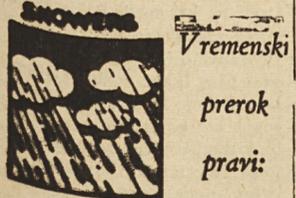
Uspel koncert— Koncert "Adrije" v Euclidu na Recher Ave. je bil izredno lepo obiskan. Občinstvo je bilo tako s sporedom kot z njegovim izvajanjem zelo zadovoljno. Natančnejše poročilo sledi v četrtkovi številki lista v Kulturnem obzorniku.

Važna seja— Nocoj po šmarnični pobožnosti ima Podružnica št. 25 SZZ mesečno sejo, po seji praznovanje materinskega dne.

Na konferenci hodijo skupno pot, sicer vsak svojo

GENEVA, Švica. — Ruski medved in komunistični kitajski zmaj hodita na konferenci skupno pot, toda samo pri razgovorih in javnih debatah, drugače pa se zastopniki Rdeče Kitajske ne mešajo s Sovjeti.

Kadar so prosti, gredo Kitajci vedno sami za se po mestu in po zabavah. Zgleda, da med zastopniki Kitajske in med zastopniki Sovjetije ni nobenih pravih družabnih vezi in ne osebnih zvez, vse gre čisto po uradnih predpisih. Kitajci kažejo tudi precejšnjo samozavest. Ko je neki časnikar vprašal člana kitajske delegacije, če bo kitajsko stališče v pogledu premirja v Indokini določeno v razgovorih s Sovjeti, je ta odgovoril: "Nam se ni treba posvetovati s Sovjeti v političnih vprašanjih!"

Delno oblačno, tu in tam malo dežja ter hladno.

Vremenski prerok pravi:

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. H. Henderson 1-4623 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

33

No. 91

Mon., May 10, 1954

Trideset let zvestega službovanja

Pred tridesetimi leti je stopil na čelo FBI (Federal Bureau of Investigation) njegov sedanji načelnik J. Edgar Hoover.

Trideset let je dolga doba, posebno dolga za človeka, ki mora nositi težko odgovornost. Edgar Hoover je gotovo eden takih mož. FBI je pomembna ustanova, v njenih rokah je v precejšnji meri varnost posameznikov kot tudi celote. Ona preiskuje, ugotavlja, odgovornost za izkoriščanje preiskav pa nosi justični oddelek.

Gotovo je FBI pod Hooverjevimi vodstvom storila veliko na polju odkrivanja in preganjanja zločincev, toda njegov sedanji načelnik ima prav posebno zaslug za odkritje in razjasnitve komunistične zarote.

Edgar Hoover je poslal svoje ljudi v Komunistično partijo še v onih dneh, ko je skoro vsa Amerika, pa naj je bila demokratska ali republikanska, ljubimkala s komunizmom. Ti ljudje so prodrli do komunističnih skrivnosti in do najtajnejših njihovih načrtov.

Ko so nato stopili pred javnost in ji razodeli resnico o komunizmu in njegovih namerah z bodočnostjo Amerike, jo ta skoro ni hotela verjeti. Spomnimo se samo našega rojaka Matta Cvetiča, ki je skoro deset let "deleval" po nalogu FBI med komunisti.

Kako se je celo ameriška slovenska javnost začudila nad njegovim odkritjem. Ljudje, ki so veljali za poštene, lojalne državljane, so bili naenkrat razkrinkani kot podtalni komunistični rovarji.

Spomnimo se zgodbe Algerja Hissa! Nihče ni hotel verjeti, da bi mogel biti človek na tako odgovornem mestu kremeljski agent. Chambers je moral mesece in mesece dokazovati njegovo izdajstvo; trkal je na vsa mogoča vrata, pa povsod naletel na gluha ušesa, le Edgar Hoover ga ni pustil na cedilu. Prav njegovemu naporu se je posrečilo dokazati Hissovo krivdo.

E. Hoover je bil rojen v Washington, D. C. Študiral je pravo in nameraval odpreti odvetniško pisarno. Bilo mu je komaj 29 let, ko je prevzel vodstvo FBI v svoje roke. Ta ustanova je bila tedaj precej zanemarjena, slabo izveščana ter opremljena in pomešana v vsakdanjo politično borbo. Novi načelnik je napravil iz nje vzor učinkovitega dela.

FBI se je ostro sprijela z organiziranim zločinstvom v tridesetih letih, Hoover je vodil njeno borbo z nacističnimi saboterji in agenti v Ameriki. On je med prvimi spoznal komunistično nevarnost in jo začel razkrinkavati. Vse to so bile težke naloge in vendar jih je FBI pod njegovim vodstvom uspešno izvršila in jih vrši danes, upajmo, da se ji bo posrečilo prestreči tudi kremeljske agente, ki bi hoteli z utihotapljenimi atomskimi bombami uničiti našo deželo.

Zvestemu služabniku domovine prisočna hvala za njegovo veliko delo v preteklosti in obilo uspeha v bodočnosti!

Ob obletnici ustanovitve Izraela

Pretekli četrtek je minilo šest let, odkar se je po sklepu Združenih narodov in še bolj po veliki podjetnosti in žrtvah Judov rodila na Srednjem vzhodu nova judovska država Izrael.

Z veliko gospodarsko pomočjo Združenih držav se je marljivim in delovnim prebivalcem Izraela posrečilo premagati začetne težave. Napredek nove države je viden na vsakem koraku. Nastale so nove tovarne, zrasle so nove vasi in mesta, novi prekopi namakajo polja, nove elektrarne dajejo pogonsko silo in razsvetljava. Ljudje, ki so utrpeli zaradi nacističnega preganjanja silne izgube, so dobili svojo državo, so dobili nekje na zemlji varno zavetje. Varno? Kdo ve?

Da bo Izrael v nekaj letih stal gospodarsko na svojih nogah, ni nobenega dvoma, drugo bolj važno vprašanje je njegovo razmerje do sosedov. To vprašanje dela državnikom Zahoda dosti skrbi in brig.

Ko so se l. 1948 umaknili Angleži iz Palestine, je prišlo med Judi in Arabci do vojne. Judom se je posrečilo slabo oborožene Arabce premagati. Vojna pa v resnici še danes ni končana. Posredovalcem Združenih narodov se je posrečilo vzpostaviti premirje, ki pa je vedno znova v nevarnosti. Ni skoro tedna, da ne bi svet vznemirile vesti o spopadih na mejah Izraela in njegovih arabskih sosedov.

Največja težava je v tem, da Zahod nima enotnega načrta za ureditev tega področja. Angleži so od vsega začetka podpirali arabsko stran, Amerika izraelsko. Sovjeti, ki delajo Zahodu težave, kjer le morejo, so v začetku stali na strani Izraela, ko pa so uvideli, da ta ne bo postal njihov stalni zaveznik, so podprli Arabce.

Če bo hotel vzpostaviti na Srednjem vzhodu mir, bo moral Zahod najti rešitev, ki bo enako sprejemljiva za obe strani, nato pa zastaviti vso težo svojega vpliva za njeno izvedbo. Arabcem je treba dopovedati, da bo Izrael obstal ali je to njim prav ali ne, Izrael pa pripraviti, da se bo zadovoljil s svojimi sedanjimi mejami in opustil vsako misel na šir-

jenje v škodo Arabcev.

Trenutno je še vedno najbolj boleče vprašanje arabskih beguncev, ki so zapustili svoje nekdanje domove v Izraelu. Brez pravih sredstev za preživetje životarijo v arabskih državah in ščuvajo k maščevanju. Arabskim državam je treba pomagati, da bodo tem ljudem preskrbele stalna bivališča in možnosti skromnega obstanka. Dokler se to ne bo zgodilo, ni računati na pomirjenje med obema narodoma v tem važnem delu sveta.

Mnenja in vesti

IZ ŽELEZNEGA OKROŽJA

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Še okrog prvega aprila sem bral vest v našem "Duluthskem Herald", ki se je glasila dobesedno tako le: "New York. — Leo Mates, new Yugoslav ambassador to the United States, said today Marshall Tito would accept an invitation to visit the United States."

Kar rad verujem, da bi Tito z velikim veseljem prišel v Ameriko, oziroma v Zd. države. Od Strica Sama je prejel že več sto milijonov dolarjev podpore in to kajpada najbrže po načinu: "Brate primaj, dok ti nekdo nešta nudi . . . , a vrati po balkansko . . ."

Stricu Samu bodo vse evropske države vračale po "balkansko" . . . Saj menda veste, kako se vrača po balkansko? O tem načinu me je poučil še pred leti neki diplomat, ko sva govorila, da Amerika namerava nekaj posoditi tja na Balkan. Pa sem dejal: kedaj se bo pa vse to vrnilo?

"Naj te ne briga to! Sada je glavno, da se prima, a kedaj bomo vrátili to naj bo briga bodočnosti."

Well, to je modroslovje gospodarske politike ne samo v kaki balkanski deželi, marveč v vsej Evropi. Zato ne belimo si las radi tega. Stric Sam ima pa že itak vse lase pobejene in zraven še brado, kolikor jo ima, menda ne skrbi preveč, kako bo. Čemu naj bi se potem še jaz ubogil Andrejček brigal zato in si belil moje lase, kolikor jih še imam? Kakor bo, pa bo!

Ker je v Ameriki vse mogoče, ni izključeno, da bi ne bil na zadnje povabljen sem tudi hostarski maršal Tito. Tudi ni izključeno, da mu bodo v Washingtonu priredili poseben sprejem in gostijo, na kateri bodo navzoče najvišje aristokratske osebnosti demokratične Amerike kot bivša prva gospa te dežele, ki rada svoj nos vtakne v vsako zadevo v svetu. Morda bi zajela navdušenost še celo Ika, kaj se ve? In če bi prišlo do tega, naši slovenski naprednjaki, ki sopotnikujejo s Titom zadnje desetletje, ti pa bi proglasili ob tem dogodku praznik, ki bi trajal dvanajst laških let. V Ameriki je vse mogoče!

Na to kaj in kdo je Tito, da povprečen Amerikanec bore malo. Najbrže tudi se med njimi nihče ne trudi, da bi se poučil, kak stric je Tito! In Tito, da si Balkanec, je še precej odkrit proti Zapadu. Ne da bi ga namerava hvalil in povzdigoval, ampak omenim naj le nekaj. Z dne 7. marca sem bral poročilo v "Primorskem Dnevniku" o govoru, ki ga je imel maršal Tito pred ameriški novinarji v Zagrebu. In slavni maršal je klepetal o tem in onem, če že ne radi drugega, najbrže zato, da bi se svojim balkanskim partizanom prikupil. Rekel je med drugim, kakor poroča "Prim. Dnev." tudi to le:

"O evropski obrambni skupnosti je maršal Tito izjavil, da se ji Jugoslavija ne namerava pridružiti, da bo pa vzdrževala z njo stike s posredovanjem Grčije in Turčije, zaveznicama Jugoslavije, ki sta tudi članici atlantskega pakta. Ni pa pričakovati nobenega neposrednega sodelovanja."

Tako torej! Tito je kar naravnost povedal, kaj naj od njega pričakujemo. Ali so v Washingtonu to razumeli? Je mogoče, da je to po "hrvatsko zagor-

skem narečju" povedal. A povedal je!

In če v Washingtonu razumejo, kaj je povedal, potem vsaj mene kot ameriškega davkoplačevalca zanima, na kako "kontoto" dajemo Titu podpore še naprej? Meni se zdi in gospoda v Washingtonu mi naj oprostijo, če tako sodim na podlagi njihovega ravnanja v tem slučaju, da v Washingtonu sploh ne vedo, kaj delajo, ko podpirajo takega "iskrenega zaveznika," kakor je Tito! Kak trezen opazovalec bi dejal, da Amerika s takim ravnanjem sama koplje svoji demokraciji in svobodi prerani grob. Ostra in grenka ugotovitev, pa se mi zdi, da je kar na mestu. Oportunizem je mogoče v raznih političnih zadevah na mestu, ampak samo dotlej, dokler ne postane nevaren onemu, ki se ga poslužuje. V tem oziru in slučaju . . . ? Sodite!

To je odsev od ene strani, od katere je Tito sam povedal: . . . da ni pričakovati nobenega sodelovanja . . . Zdaj pa poglejmo, kaj pa je pred svojim odhodom iz Amerike Titov poslanik govoril in zatrjeval. Poročilo z dne 3. marca v "Prim. Dnev." pa pravi, da je veleposlanik Vladimir Popović dopisnikom "Tanjuga" dejal:

" . . . da je povsod naletel na prijateljsko pozornost in topel sprejem . . . da so državljani Amerike doumeli, da je v splošnem interesu in v interesu Zd. dr. nadaljni razvoj prijateljskih in enakovrnostnih odnosov z Jugoslavijo. Jugoslavija, da je postala popularna v ZDA, zlasti s svojo borbo za neodvisnost. Simpatije do Jugoslavije rastejo iz dneva v dan . . ."

Pri teh poročilih je precej dvoobraznosti na obeh straneh in ne vem, kam in na katero stran bi obesil večjo odgovornost za to? Brez hinavščine in neiskrenosti tu ni. Pogledati in v upoštevanje treba vzeti samo ta-le dejstva: Tito je komunist, izučen v Moskvi in bil tudi tam "posvečen" za voditelja Jugoslavije. V Jugoslavijo je prinesel "blagoslov" od samega Stalina, če tudi sta se pozneje sprla, to dejstva ne spremeni in iz Tita ne naredi kakega angelja. Pravi komunist ne bo nikdar meril s puško na pravega komunisto, razun, kadar njihov "papež v Moskvi" tako ukaže. Tito se seveda zdaj sam smatra na Balkanu za "najlega papeža" komunizma. In v Washingtonu, če niso slepi in če ni njihov razum zasenčen, morajo to vedeti! In če doslej tega niso vedeli, ali bodo vedeli to za naprej odslej, ko je Tito sam povedal 7. marca t. l. v Zagrebu: " . . . da evropski obrambni skupnosti se Jugoslavija ne namerava pridružiti in da ni pričakovati kakega sodelovanja . . ." — To so besede, ki so prišle iz ust Tita samega! Če bi jih jaz ubogil Andrejček povedal, bi tem besedam nihče ne verjel, ampak Tito sam jih ne povedal! Ali bodo verjeli njemu? In če ne, zakaj ne? Ali je lagal, ko je podal zgorajšnjo izjavo? Kar se mene tiče, sam zase, sem že naredil zaključek in sicer tale: Če bodo kljub tej jasni Titovi izjavi še naprej podpirali komunisto Tita, bom sklepal, da Tita ne razumejo, ali pa da jih Tito s svojo politiko tako daleč nadkriljuje, da mu na besedo verjamejo, pa magari o polnoči trdi, da je beli dan, ali pa opoldne, da je polnoči in čr-

na noč. Druge rešitve za to ne vem. Vsaka stvar ima svoje meje in jo ima tudi to.

Naj zadostuje in nadaljno sodbo o tem prepuščam drugim. — Zelo podobno gospodarsko politiko napram Sovjetski zvezi vodi tudi Anglija. Razlog zato je trgovina. Sovjetski veleposlanik je baje ponudil Angliji za več bilijonov businessa in Sovjetska zveza baje plačuje kar kupi s suhim zlatom in to pri Angležih nekaj šteje. Zato zadnje tedne gre ladja za ladjo iz angleških luk v sovjetske vode natrpane z raznim blagom. Business in denar je Angležju vse in končni cilj v njegovem prizadevanju. In pravi, da so sovjetski zastopniki ponudili nekak business tudi Ameriki. Posamezniki so vedno bili lačni po dobičku. Vlada politika mora biti zopet nekaj drugega, ker ta se mora zanimati za blagobit vsega naroda, ne samo za kake trgovske kartele. Sovjetski ponudbi Ameriki se je najbolj odločno uprl zvezni senator Alexander Smith iz N. Jersey, ko je dejal v senatu, ko je prišla tista sovjetska ponudba na dnevni red to-le:

"I am afraid that by giving the Iron Curtain countries some of the necessities of life we will only enable them to give more attention to the development of their military position."

"There is a definite question in my mind whether we ought to do anything to help the economy of the countries that are causing all of the world's troubles."

Tako bi se moral res le vsak resen človek vprašati. Komunizma ne bomo premagali, če ga bomo na eni strani gospodarsko

Lorainski kotiček

Piše Josephine E.

Zadnjič sem v tem kotičku poročala, da je težko bolan naš poznani rojak in nekdanji trgovec John Svet. Danes pa moram naznaniti žalostno novico, da je imenovan dne 6. aprila umrl na domu svoje hčerke Mrs. Michael Černe. Ona in njen dobri mož Mike sta že več let lepo skrbela za bolnega in onemoglega očeta, zakar jima gre vse priznanje in pohvala.

Pokojni rojak je dočkal lepo starost 80 let. Rojen je bil na Rakeku, Notranjska. Po domače so ga klicali Lukov Janez. V Ameriko je prišel pred 54 leti. Bil je eden izmed prvih naših slovenskih trgovcev. Dolgo let je njegova družina vodila v središču naše slovenske naselbine na 31. cesti blizu Globe Ave. grocerijo in mesnico. Ko mu je soproga Antonija umrla pred dvajsetimi leti, je John trgovino opustil, hišo pa je prodal sosedom Madžarom, za katere je bil prostora velike vrednosti, ker se je nahajal poleg luteranske cerkve. Podjetni Ogrji so hišo podrli in na njenem mestu sezidali prav lepo, veliko in tudi dobičkanosno dvorano. John Svet je bil član društva Sv. Alojzija A. B. Ž., društva Bled SNPJ. in družstva Ameriški Slovinci SDZ. Člani vseh teh društev so se v lepem številu udeležili pogrebnih svetih maše in ga spemili na pokopališče. Pokojnik zapušča 5 hčerk; v Clevelandu Mrs. Louis Hodnik, v Barbertonu Mrs. Vincent Lauter, v Lorainu pa Mrs. Steven Strong, Mrs. Theresa Krajec in Mrs. E. Holp. 22 vnukov in 7 pravnukov. Vsem žalostno izrekamo globoko sožalje, naš pokojni rojak in faran naj pa mirno počiva v lepi in svobodni Ameriki!

Naj obenem izrazimo naše globoko sožalje našemu slovenskemu zdravniku ob smrti njegovega dobrega očeta. Naši bolniki: Takoj po očetovi smrti se je morala podati v bolnišnico Mrs. Michael Černe, kjer je bila operirana na rokah. Zdravje se ji polagoma vrača.

podpirali z našo trgovino, na drugi strani pa le z besedami kritizirali. Gadu se lahko dobrikaš, če tako hočeš in če si tako "udarjen," gad se tebi nikoli ne dobrika in kadar prideš v njegovo bližino te useka. Tak gad je tudi komunizem, le kdor ga ne pozna misli, da se bo s kakim dobrikanjem z njim sprijaznil. A večinoma se pri tem vsak zmoti!

To le je lahko prvoaprilska, a vendar so poročali iz Billingsa, Montana, da je tamkaj okrog 1. aprila padal sneg, ki je vseboval precej radioaktivnosti. Tudi v Cambridge, Mass., so poročali o sledu neke radiaktivnosti v snegu in dežju. Sicer ni bilo kake nevarnosti, za splošno zdravje glede tega pojava. Vendar pa pojav kaže, da s atomskimi in vodikavimi bombami se ne bo varno tako poljubno igrati, kot z dosedanjimi eksplozivni.

— Trgovinski promet in delavske razmere potekajo v nekem bolj počasnem tempu. Trgovina sicer še ne kaže posebnih učinkov, ampak dohodki delavcev so pa tu in tam nekaj prizadeti. Ni sicer še čutiti kake večje brezposelnosti, toda marsikako podjetje skrčuje na razne načine svoj obrat, odpusti tu in tam kakega delavca in računa z manjšimi močmi obratovati. Tako se počasi skrčujejo doodki nekateri delavcev in to se bo začelo poznovati v bližnji bodočnosti, če ne bo krenilo to na boljše.

— Drugih posebnih novic v tem kraju ni.

Pred nedolгим je na Evelethu umrla 51 let stara Mrs. Anna Alesh. Naj ji bo lahka ameriška gruda!

dobila naziv "Potujoča knjiga." Knjižnica šteje 3200 knjig z razno vsebino.

Pred odhodom domov lahko vsak delavec stopi do tovarnega avtomobila in si izbere knjige. Če knjižnica trenutno ne more ugoditi njegovi želji, si knjižničar zapiše ime pisatelja in naslov knjige. Prihodnji teden jo delavec gotovo dobi. Knjige izposojajo brezplačno.

Ko se je "Potujoča knjiga" prvič pojavila pred vhomom v tovarno, se je vpisalo komaj 43 delavcev, s primerno propagando pa so zvišali število včlanjenih delavcev v letu dni na več sto. Uprava livarne je seveda gmotno podprla plemenito prizadevanje mestne knjižnice.

Razen splošnih knjig si lahko delavci izposojajo tudi tri sto knjig s posebno vsebino, na primer o voditeljih delavskega gibanja, o gospodarstvu in političnih vedah.

"Potujoča knjiga" še nadalje skrbi za primerno reklamo z lepaki po posameznih obratih, razen tega pa je pred glavnimi vhodnimi vrati v tovarno izobešen seznam vseh knjig, ki jih delavci lahko dobe v knjižnici.

Ali je uspeh zadovoljiv? Ali delavci vež hero? Knjižničarji zatrjujejo, da se je zanimanje za knjige močno povečalo, predvsem zaradi tega, ker so knjige pri roki in delavcem ni treba oddaljeno mestno knjižnico. Dodaajo, da so se lotili branja celo tisti, ki bi sicer le redkokdaj vzeli knjigo v roke.

KRAMLJANJE

Tito ima v zadnjem času res smolo. Lani so se njegovi kulturniki dogovorili z nekim avstrijskim podjetjem za snemanje novega filma "Poslednji most." V filmu naj bi bilo prikazano tudi življenje partizanov in njihova borba. V vseh titovskih filmih je ostra protiverstna tendenca. Titovci se zlasti radi spravijo na kat. cerkev. Pri tem filmu pa so imeli temeljito smolo. Ko je bilo snemanje filma v Titovini končano, so Avstrijci delo dokončali doma. Film je bil poslan na razstavo v Cannes, kjer je dobil celo nagrado — toda na veliko jezo titovcev tudi od katoliške strani, ker je bil proglašen za najboljši film s katoliško versko tendenco. — Mar ni smešno, da je tako Tito, veliki nasprotnik Cerkev, plačal svoj "delež" za širjenje katoliške miselnosti. Avstrijci so si hostarskega maršala pošteno privoščili.

Pri "E" je moralo priti do neke spremembe. Nekdaj znana in ponosna na svojo "naprednost" je začela vabiti k mašam zadušnicam in agitirati za zbirke za popravilo cerkva in farovčev v starem kraju. Svoj čas je vnelo hvallila in slavila partizane, ki so cerkve požigali, danes podpira one, ki hočejo te cerkve obnoviti. — Pa naj kdo reče, da se ne gode več čudeži! Le kaj pravijo k temu Filipič, Jurca, Lokar in Co.?

Navdušeni "antifašist" John Lokar St. se je pretekli teden pritoževal v "E" nad tem, da danes o pok. L. Adamiču vsi molče kot grob in to celo oni, ki so ga nekdanj slavili in se drenjali okoli njega . . . Radi priznamo, da je to res žalostno, žalostno za pokojnika, žalostno za naprednjake, nekdanje njegove velike častilce.

Starega Johna pa hudo skrbi tudi to, kaj misli AD o McCartyu, "ki ga je vedno rada hvallila." — Te skrbi se Mr. Lokar prav lahko znebite! Naročite AD in jo lepo berite vsak dan, pa boste poleg njenega mnenja o viskonsinskem senatorju zvedeli še marsikaj drugega, kar vam utegne koristiti. Če boste AD redno prebrali, Vas bo moralo celo pamet srečala — kar vam vsi prijatelji iz srca želijo, posebno pa Vaš Joe B.

Knjižnica ob izhodu iz tovarne

Člani sindikalne podružnice Zveze delavcev jeklarske industrije, zaposleni v tovarni Sheffield (Kansas) imajo na razpolago novo sredstvo za izobraževanje, ki je menda eno prvih te vrste v ameriških tovarnah. Po enkrat tedensko se ustavlja na kraju, kjer delavci puščajo avtomobile, lep tovornjak, spremljen v knjižnico, ki je

Dr. Josip Gruden:

Zgodovina slovenskega naroda

II. Doba državnega absolutizma in centralizacije

Od Ferdinanda II. do Leopolda II. (1619-1792)

7. Šolstvo pred Marijo Terezijo. Ustanovitev ljudske šole

Zanimiv je Kumerdejev načrt, ker odločno poudarja potrebo, da se osnuje ljudskošolski pouk na podlagi materinščine, ako naj šola v slovenskih deželah prinaša kaj sadov. To je bila prva izjava proti tedanjemu vladnemu sistemu, ki je hotel povsod snovati le nemške šole.

Tudi je Kumerdejev izvirni glode na domač jezik v skladu s hrvaščino, dalmatinščino in drugim sorodnimi jeziki, najpridei abecednik in da posloveniti dobre knjige, oziroma pospešuje izdavanje dobrih izvirnih slovenskih knjig. Kaj je Kumerdejev s tem nameraval, tem nas pouči njegova tiskana okrožnica, s katero je vabil 1. 1793. na naročbo svoje slovenske slovnice, ki pa ni zagledala belega dne. Hotel je na podlagi skupnih slovenskih svojstev iz raznih slovenskih narječij ustvariti jezik, ki bi omogočil občevanje med neposrednimi sosedi, pa tudi med južnim in severnim Slovani.

Kumerdejev predlog je bil tako dobro utemeljen, da ga vlada ni mogla prezreti, ampak ga je izročila deželnemu glavarstvu kranjskemu, okroglim glavarjem, opatu stiškemu, kostanjeviškemu, prelatu bistriškemu in arhidiakonu novomeškemu v presojo z nalogom, naj stavjo vsi presojevalci tudi samostalne nasvete, kako povzdigniti šolstvo na kranjskem. Izjave teh mož so bile kaj različne. Misel o jugoslovenskem občevalnem jeziku se jim je zdela neizvedljiva. Nekateri okrogli glavarji so podarjali potrebo nemščine.

Novomeški arhidiakon in dekan Jebačič je predložil dolgovazno izjavo, v kateri si je deloma sam nasprotoval in slednjič svetoval, naj se ne uvede obvezni pouk za vse otroke, ampak učitelji in organisti naj izberejo po 6 do 12 nadarjenih dečkov, po 9 do 15 let starih, iz različnih vasi in posebno iz takih hiš, kjer imajo obilo otrok, in te naj poučevajo. V večjih župnijah naj ob nedejnih in praznikih poučuje kapelan. Ako bi se na ta način izsolalo v vsaki župniji le 6 dečkov na leto, bi na Dolenjskem čez 10 let že 3600 oseb bi potem poučevale zopet druge. — Na podlagi vseh podanih izjav svetnih in duhovskih oblastnikov je potem deželno glavarstvo kranjsko odgovorilo dunajski vladi, da so nasveti Blaža Kumerdeja večinoma neizvedljivi.

Hkrati je priznalo vsaj za koristno, če bi kmet znal čitati in pisati. Največ, kar se da doseči, je to, da se nastavlja kot cerkovniki čitnja in pisanja večji možje, ki se naj zavežejo, da bodo učili mladino pod nadzorstvom gosposke in duhovščine. Kapelani naj prevzamejo šolski pouk po zimi, kakor tudi ob nedejnih in praznikih. Najmarljivejšim šolarjem naj se da kako darilo, najpridnejšim učiteljem nagrada.

Na Dunaju s skromnimi predlogi kranjskega deželnega glavarstva niso bili zadovoljni. Dvorna kancelija je marveč odredila z odlokom dne 12. junija 1773. naj se v Ljubljani sestavi šolska komisija in osnuje normalka. Za to napravo se dovoli prvo leto 1000 do 1500 gld. državne podpore, Kumerdejev se imenuje za ravnatelja

„zaradi razboritosti in vneme, ki jo je pokazal v tej pnevažni stvari“, najprej pa naj obiskuje dunajsko normalko, da bo uredba teh šol enotna. —

Šolske komisije, ki so imele odslej skrbeti za napredek šolstva, so se osnovala po avstrijskih deželah 1. 1775. V Ljubljani je bil na čelu komisije grof Franc Sal. Gallenberg; prisledniki so bili: baron Nikolaj Rudolf Raab, Jožef Gabrijel pl. Buset, duhovnika Čokl in Pogacnik, in slednjič ravnatelj normalke, Kumerdejev.

V jeseni 1. 1775. so otvorili normalko. Ko je magistrat popisal vse dečke, stare 6—13 let, se je začel pouk dne 2. novembra in sicer v vseh štirih razredih naenkrat. To pa je imele slabe posledice. Učna tvarina ne prav razdelila, v višje razrede so sprejeli učence, ki še nižjih niso dovršili. Zlasti pa je zakrivil neuspeh nove šole nemški učni jezik, ki je bil večini neznan. Med 120 obiskovalci normalke je bilo 20 Nemcev in vendar se je ves pouk vršil v nemškem jeziku. Poleg tega so se pojavila še druga naspotja. Med ljudstvom je bilo mnogo predsodkov o novi šoli, deželno glavarstvo ni kazalo pravega zanimanja za stvar. Tudi knezoškof Herberstein se je javil, da „o normalkah ne želi nič več slišati“. Vse to je dalo povod, da je cesarica leta 1776. poslala na Kranjsko grofa Emanuela Torresa, goriškega šolskega poročevalca, da preišče neuspehe in nasvetuje pomoč. Čez pol leta je Torres dovršil svoj posel in poročal da Dunaj, kar je v Ljubljani videl in slišal. Odkrito je grajal vse dosedanje delovanje svetne in duhovske oblasti, kakor tudi postopanje ravnatelja Kumerdeja. Nasvetoval je po tem nekatere izpremembe v osnovni normalke in zlasti zahteval, naj se za učence, ki so nemščine nezmožni, ustanovi osnovni razred, kjer bi se na podlagi materinščine mogli pripravljati za sprejem v nemško normalko.

Poročila grofa Torresa so izpodobila dunajsko vlado k odločnim odredbam. Deželni glavar je bil grajan zaradi svoje vnamarnosti in naročeno mu je bilo, da mora vestno nadzorovati delovanje ravnatelja in učiteljev na normalki. Posebno pismo je dobil tudi knezoškof, kjer mu je cesarica stavila pred oči, kaj store drugod škofje in duhovščina v korist šolstva, in izrazila prepričanje, da škof ne bode zabranjeval, kar je v blagor njegovi čredi, pač pa krepko podpiral.

Sicer bi ga zadela pravična nevolja cesarice, ki kaznuje vsako preziranje zakonov ne glede na osebo. Slednjič je bil imenovan za šolskega poročevalca na Kranjskem grof Ivan Nepomuk Edling, stotnik in o-skrbnik brižinskih škofov v Lohki, ki je kazal veliko vnemo za šolstvo.

(Dalje prihodnjič)

Pomagajte Ameriki, kupite Victory bonde in znamke.

Trgovine v najem

Na 1383-85 E. 53 St. Se lahko takoj vselite. Vpraša se na 5371 Stanard Ave. zdalej, zadaj.

1954	MAJ	1954
Sa	Mo	To
2	3	4
9	10	11
16	17	18
23	24	25
30	31	1

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ

14.—St. Vitus Junior Sodality prireja "Spring Fever Whirl." Igra Marvin Petrakova godba.

16.—Fara sv. Vida prireja v šolski dvorani pri Sv. Vidu filmsko predstavo "Devica iz Guadalupe." Začetek pop. ob 2:30 in ob 8. uri zvečer.

23.—Sports Benefit Card Party ob osmih zvečer v dvorani sv. Vida.

23.—Mladinski zbor fare sv. Lovrenca ima v cerkveni dvorani ob pol osmih zvečer koncert pod vodstvom g. Ivana Zorman.

30.—Klub Ljubljana slavi svojo 25-letnico v AJC na Recher Ave.

23.—Liga slov. kat. Amerikancev, igra v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

JUNIJ

13.—Društvo NAPREDEK št. 132 ABZ ima piknik na Zgončevi farmi na Eddy Rd.

20.—Oltarno društvo fare sv. Vida slavi 40-letnico ustanove.

27.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi izlet na A. Zurec vrt na 14109 Summit St., Maple Heights.

JULIJ

1.—Društvo Zvon priredi izlet na M. Fabjančičevo farmo. vitve v cerkveni dvorani.

14-15-16-17-18 — Veliki poletni karnival na šolskem dvorišču priredi fara sv. Vida.

18.—Piknik Kluba društev AJC z Recher Ave. na Kaliopovi farmi.

AVGUST

8.—Ohijski KSKJ dan v KSKJ parku sv. Jožefa.

OKTOBER

10.—Oktober — Altarno društvo fare Marije Vnebovzeta priredi card party v šolski dvorani.

17.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 25-letnico obstoja v AJC na Recher Ave.

NOVEMBER

7.—Razstava ročnih del šivalnega kluba Podružnice št. 10 SZZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

7.— Glasbena matica bo pela v SND na St. Clair Ave. opere "MIGNON."

Sedemstoletnica rojstva Marka Pola

Pred sedemsto leti se je rodil v Benetkah slavni potnik srednjega veka Marko Polo. — Njegova rodbina se je preselila iz Dalmacije v Benetke. Ob njegovem rojstvu leta 1254 se je podal njegov oče Nikolaj na dolgo pot. Z bratom je prišel prav na kitajski dvor, kjer je takrat vladal sin Džingiskana Kublaj. Po petnajstih letih sta se vrnila domov s Kublajevim pismom za papeža. V pismu je prosil, naj papež pošlje na Kitajsko nekaj

misijonarjev, da bi dokazali resničnost krščanstva. Pošlje naj mu tudi nekaj olja, ki gori v cerkvi božjega groba v Jeruzalemu.

Tri leta kasneje, l. 1271 so šli na pot oče Nikolaj, brat Matej in 18-letni Marko. Pot jih je vodila preko Male Azije, Armenije, današnje Perzije in dalje preko vse Mongolije na Kitajsko. Potovali so tri leta. Kublaj jih je lepo sprejel in zadržal dolgo pri sebi. Na njegovem dvoru so imeli višji položaj kakor vsaki kitajski dostojanstvenik. Marko je v tem času prehodil vsa Kitajska in bližnje dežele.

Po sedemnajstletnem bivanju na Kitajskem se je Marko Polo z očetom in stricem vračal v Evropo. Izrazil je priliko, da je spremljal Kublajvevo hčerko v Perzijo. V Benetke so prišli 24 let po svojem odhodu leta 1295. Vse bi bilo izginilo v pozabo, če ne bi bil Marko Polo v vojni zajet in zaprt v Genovi leta 1298. V ječi je pripovedoval svoje dogodivščine nekemu Rustichelu iz Pise, ki je vse zapisal. In prav ta knjiga je naredila Marka Pola slavnega. V Sevilji v Španiji hranijo en izvod Markove knjige, ki jo je imel Kristof Kolumb in je vanjo zapisoval na rob svoje pripombe.

JOŽE GRDINA:

PO VZHODU IN ZAPADU

Nova zadrega. Pri aremiškem konzulu. Na Oljsko goro. V cerkvi Očenaša. Slovenski očenaš. V spomin slovenskih romarjem.

(Nadaljevanje)

O, kako iz srca sem bil hvaležen dobremu predstavniku Združenih držav za tako naklonjenost. "Vse bo v redu," je dejal pri odhodu, ko sem se zahvalil ter vesel zapuščal urad. Tako me je prej skrbelo, že radi Izraela, ko so na izraelskem poslanstvu rekli, da bi se peljal z zrakoplovom na Ciper, tam dobil dovoljenje za Izrael, potem pa od tam nazaj. Vse to bi stalo precej denarja in časa. No in zdaj pa še dovoljenje za v Egipt! Kako Bog za vse poskrbi.

Vesel se napotim domov. Prišel sem ravno h kosilu. Brž me vpraša g. Sounen: "No, kaj ste opravili na konzulatu?"

"Izborno! Hvala Vam, za Vaš nasvet. Imeniten je bil."

Ko sem mu potem pravil ves potek tega obiska, se je dobrodušno smehljal ter dejal: "Prav. Me zelo veseli, da ste tako dobro opravili. Vedel sem, da je najboljša za vas, da se obrnete na ameriški konzulat; on vam bo vedel prav svetovati; zato vse-

lej, kadar imate na potu kake težkoče, pojdite h konzulu, pa bo vse prav." Joj kako velikega pomena je večkrat dober nasvet, večkrat boljši ko denar.

Po obedu grem na Oljsko goro. Bil je Veliki torek, 31. marca, ko sem stopal na slavno goro, katere ime se često omenja v evangeliju. Po tej gori je Gospod večkrat hodil, ko je šel iz Jeruzalema v Betanijo in potem od tam nazaj; zlasti je hodil preko te gore prve dni Velikega tedna. Tako na Cvetno nedeljo, potem v ponedeljek, kjer je v templju učil, tako tudi še v torek, ko je potem še govoril množicam v templju, katerega je ta dan Gospod zapustil ter šel na Oljsko goro, kjer je ob tej priliki napovedal, kakšna usoda bo zadela Jeruzalem in "kakšen bo konec sveta. Prav radi tega sem si jaz izbral za tosto popoldne Oljsko goro.

Ko pridem do kraja, kjer je Gospod jokal nad Jeruzalemom, grem nekoliko više ter pridem do cerkve Oče naša. Tu je, kakor trdijo, Gospod učil svoje učence moliti Očenaša. Francoska karmeličanka mi uslužno odpre vrata v svetišče, kjer so v steni vzdane plošče očenašev v raznih jezikih, med njimi tudi naš slovenski Očenaš. Dočim so nekatere plošče očenašev vzdane v steno po hodnikih, je naš v cerkvi in sicer na levi od glavnega vhoda.

Ta slovenski Očenaš so pripeljali s seboj slovenski romarji, ki so septembra 1910 obiskali Sveto deželo. Tega romanja, ki ga je osebno vodil tedanji ljubljanski škof dr. A. B. Jeglič, se je udeležilo 540 romarjev in romaric, med temi več duhovnikov. To romanje je bilo prvo in dosedaj edino romanje Slovencev v Sveto deželo.

Tem številnim romarjem v počast, zlasti pa njihovemu voditelju, zdaj pokojnemu nadškofu Jegliču, ki so skrbeli, da je prišel na Oljsko goro slovenski Očenaš, priobčam ono Vabilo Slovencev, katerega je prišel Bogoljub in se glasi:

"V sveto deželo! Verni Slovenci! Stopamo pred vas z veseljem oznanilom: V sveto deželo pojdemo! — Pred dvema letoma smo bili v Lurdu. Pod božjim in Marijinim varstvom se je naše romanje izvršilo srečno; romarji so bili polni zadovoljivosti in hvaležnosti, da jim je bilo dano videti blaženi kraj Marijinega prikazanja.

Je pa še neki drug kraj na zemlji, kamor nas vleče srce, kjer doslej Slovenci še nismo bili. To je dežela, katero še pridevek "sveta" dežela odlikuje od drugih; dežela, katero je večna Beseda, ko je meso postala in med nami prebivala, počastila s svojim 33letnim bivanjem; dežela, v kateri se je zgodilo največje delo človeške zgodovine in najlepše delo usmiljenja božjega: odrešenje človeškega rodu; katero je Bog sam namakal s svojo krvjo. Dežela, o kateri smo še kot otroci slišali toliko pripovedovati v svetopisemskih v zgodbah; dežela katero imamo L vedno pred očmi v nedeljnih evangeljih; dežela, za katero so stotisoči kristijanov srednjega veka v križarskih vojskah lili kri in darovali življenja.

Kdo izmed nas si ni že želel biti tam in gledati svete kraje, ki so tolikokrat v našem duhu?

Verni Slovenci! Zdaj je priložnost. Posamezniku je težko iti. V družbi domačih ljudi je to lahko. Zato napravljamo v tem letu: I. skupno slovensko romanje v sveto deželo.

Romanje bo trajalo od 2. do 21. septembra. Z ozirom na prostor na ladji se sprejme: 44 oseb v I., 142 v II., 30 v III. razred. Skupaj 536.

Troški romanja so: I. razred 450 K, II. 400 K, III. 280 K. Za

tako dolgo potovanje jako nizka cena. S tem je plačano vse: vožnja, hrana, prenočišče in drugo. Sprejemajo se samo zdrave osebe obojega spola. Čas za priglasenje je od 1. aprila do 15. julija. Kdor se priglasil, bo takoj dobil natančnejše pojasnilo o pogojih in razmerah romanja. Vsa pisma v tej zadevi naj se naslavlja na: Odbor za jeruzalemsko romanje v Ljubljani.

Verni Slovenci! Lepa prilika se vam nudi. Čas je ugoden, cene nizke, pot sama vabljiva. Stali bomo na mestu, kjer je Devica povila božje Dete in ga položila v jaslice, in na mestu, kjer je stal križ, drevo življenja za človeški rod — najsvetejši mesti za kristjana. Komur razmere pripuščajo, se pridruži svetemu potovanju!

V Ljubljani 15. januarja 1910. Dr. Anton Bonaventura Jeglič, knez in škof ljubljanski, vodja romanja, Janez Ev. Kalan, urednik Bogoljubja in Zlate dobe, tajnik in blagajnik, P. Placid Fabiani, provincijal frančiškanov, duhovni oče. (Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Naprodaj

na Goller Ave., blizu East 200. ceste, 4 in pol sobni bungalow, star samo 8 mesecev, plinska kurjava, bakrena napeljava cevi, na 2. nadstropju prostor za razširitev. — SE LAHKO TAKOJ VSELITE.

Za podrobnosti vprašajte: KOVAC REALTY 960 E. 185 St. KE-1-5030 (95)

Stanovanje se išče

Zakonca z eno hčerko, ki pa je v šoli izven mesta, iščeta snazno stanovanje v okolici St. Clair Ave. od 60. do 75. St. Obata zaposlena in ves dan odsotna. Ako ni stanovanje tako, pripravljeno, se lahko počaka nekaj tednov. Pokličite po 6. uri zvečer: LI-1-5245. (x)

V najem

Odda se 3 čiste, opremljene sobe in kopalnica zakonskemu paru ali dvema zaposlenima dekletoma. Kličite UT-1-1336. —(92)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 1 družino, 5 sob, za \$6100 v fari sv. Pavla v Euclidu.

John H. Deegan UL 1-0924

Stanovanje se odda

Pet sobno neopremljeno stanovanje se odda odraslim ljudem. Plinsko gretje, kopalnica, vroča voda. Na 1114 E. 77 St. (spodaj). Za ogled in dogovor pokličite: RE 2-7762. (91)

Iščejo stanovanje

Družina s 3 otroci bi rada dobila 5 do 6 sob v St. Clairski okolici. Kličite EN 1-9741 ali se zglasite pri Mustar's Cafe, 5379 St. Clair Ave. —(93)

Hiša naprodaj

Na 5915 Dibble Ave., 12 sob, spremenjene v 2 stanovanji, krasno znotraj, velika predelana kuhinja, nov "Vynil plastic" pod v 4 sobah, velik lot 40x156, dvojna garaža. Kličite EN 1-8310 po 6. uri. (91)

Naprodaj

Zidano poslopje s stanovanji za 4 družine v okolici Superior in E. 55 blizu sv. Vida. 4 sobe vsako stanovanje, plinska gorkota. Dobro zidano.

Broker

MU 1-6500 (may 10,12,14)

Iščejo stanovanje

Zakonski par z 11-letno hčerko, iščeta 4 sobe z kopalnico, med E. 62 in E. 65 St. Bi sami popravljali. Kličite EN 1-8023. (92)

KRALJEVSKI IZRAZ — Ko je kraljeva jahta "Britanija" izplula iz Portsmouta proti Tobruku v Sev. Afriki, je fotograf posnel mladega princa in prestolonaslednika Charlesa v tehle različnih razpoloženjih. Princ in njegova sestra sta se odpeljala nasproti svojim staršem, ki se vračajo s potovanja okoli sveta.

EDEN OD ZADNJIH — Sivolasi Dominik Brugnotti popravlja eno izmed redkih "lajn" v svoji delavnici v Brooklynu, N. Y. Dominik popravlja orglice, lajne in podobne glasbene instrumente že nad 60 let. Danes v se te stvari izginjajo iz rabe in stari mož je eden izmed redkih mojstrov v svoji stroki.

Emil Ludwig:

NAPOLEON

ZGODOVINSKI ROMAN

MORJE

Svet podli trga se za naš zaklad, za našo milost, da, za prostor naš, in če v ljubezni koga dvigneš k sebi, ne bo mu zate, hotel bo kraljestvo. Tako je bilo z njim! — A zdaj povem naj: z njim nesli so k pokoju tudi-tebe.

Človek spozna, pa bodi kdor si bodi, svoj zadnji dan in svojo zadnjo srečo.

Ob istem času piše Schelling: "Mislim, da Napoleonov konec še ni zelo blizu. Če kaj vem, mu bo prizaneseno; živel bo, ko bodo odpadli od njega vsi njegovi pajdaši, da bo izpraznil čašo ponižanja do zadnje kaplje." In ko takoj nato Bavarci naposled le odpadajo od njega, piše Hegel: "S strahovito navdušenim vpitjem je numberška drhal

ČE HOČETE . . .
prodati ali kupiti posestvo ali trgovino, obrnite se do nas
JOS. GLOBOKAR
986 E. 74th St.
HE 1-6607

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogal St. Clair Ave in E. 63 St.

For your VACATION welcome to
CHRISTIANA LODGE
Slovenian Resort
• The Hotel has 30 rooms with connecting showers. Central dining room, with American Slovenian cooking. All sports, private beach, boating and fishing. Cater to overnight guests. 260 miles from Cleveland. Located on U. S. 112. Write for folder.
CHRISTIANA LODGE
DOMINIK and AGNES KRASOVEC, Prop.
Rt. 1, Box 175
Edwardsburg, Michigan
Phone 9126 F5

V blag spomin

SESTE OBLETNICE SMRTI NASE LJUBLJENE SOPROGE IN MATERE

Terezije Rozman

ki je za vedno zatisnila svoje blage oči in zaspala v Gospodu dne 9. maja 1948

Minilo že je šest dolgih let, kar zapustila si ta revni svet. Vsaki dan se Te spominjamo: Daj ljubi Bog, da se po smrti vidimo.

Zalujoči ostali:
LOUIS ROZMAN, soprogo
SIN in HČERE
Cleveland, Ohio, 10. maja 1954.

sprejela Avstrijce . . . Meščanskega mišljenja in ravnanja si ni mogoče misliti podležjega."

Trije visoki nemški duhovi o dnevu bitke narodov.

To še dolgo ni njegov zadnji dan! Med bitkami in zmagami se cesar pomika nazaj. V Erfurtu se poslovi od njega Murat, češ da mora v svoje kraljestvo. Njegov gospod ga odpušči in mu pravi: "Do maja bom imel četrt milijona ljudi ob Renu!" Takša je njegova fantazija, njegovi računi poznajo samo stotisoče. V Mainz napade njegove čete tifus, ostanke naglo umakne preko Rena. Njegov delovni dan traja na tem pohodu od treh ali štirih zjutraj do enajste ure zvečer.

V glavnem stanu zaveznikov, ki se počasi pomika za četami, mrgoli petoliznih knezov. Vse je takoj pozabljeno in odpuščeno. En sam človek jih pogodi s pravo besedo: "Kaj pravite o vedenju teh siromakov! . . . Bolje ravnajo z njimi nego so zaslužili! . . . Vsi ti knezi so slabiči, ki živijo po tuji milosti mnogo bolj častno življenje, nego ga zaslužijo s svojim klavnim vedenjem . . . Da so ohranili svoje vladarstvo, ki ni nič drugega nego napuh, užitek, kaželjnost, gospodovalnost, niso žrtvovali drugega nego kri svojih podložnikov."

To je spomenica gospoda von Steina njegovim stanovskim tovarišem, nemškimi knezom.

XII

Laetitia sedi pri kaminu, v rokah drži sinovo pismo iz Mainza, v katerem ji pod posebnimi pogoji dovoljuje posredovanje med njim in Louisom. Ali njene duše ne razburjajo ti pogoji, marveč neki stranski stavek, v katerega je cesar strnil ves preokret svoje usode: "V tem položaju, ko se dviga zoper mene vsa Evropa in ko je moje srce obremenjeno s tolikimi skrbmi." Nikoli ga ni svarila, tega ji ni dopustil ne njen ne njegov ponos, ali svoje slutnje je često zaupala svojim prijateljem: "Pourvou que cela dure!" Nikoli je ni vznemirjala lastna nevarnost, vedno samo nesreča njene rodbine: kdo jim bo pomagal, če se vse zruši? Na koga, se vprašuje dalje, se cesar še lahko opre??

Zdaj se je naposled vrnil in mati mora doživeti, da se izdajstvo prične prav med njenimi otroci. Murat, ki ga vodi umnejša Carolina, sklene z Anglijo premirje in z Avstrijo zaveznitvo. Eliza ima pri sebi za svetovalca Moucheja, ki se ogiblje Parizu do cesarjevega padca. "Edino sredstvo, ki bi nas vse rešilo, je cesarjeva smrt," pravi Fouche cesarjevi sestri. Ta pa ob istem času vprašuje svojo mater, kakšni plesi se pripravljajo v Parizu to zimo. Louis odteče cesarju pokorščino in pride brez dovoljenja v Pariz, ker mu v Avstriji ni več obstanka. Cesar ga hoče pregnati 40 milj daleč, on pa mu odgovori s protestom. Mati posreduje, hladno srečanje brata le še bolj odtuji. Jerome je prepustil deželo in svoje ljudi usodi in je nepoznan pobegnul iz Kassla. Joseph, s katerim se skuša cesar vedno znova sporazumeti, se brani prevzeti obrambo Pariza. Lucien ostane sprt na tujem.

To je galerija bratov in sester, na katere skuša že deset let opreti svojo dinastijo. Kakšna čustva preživlja ta mati,

ki zmeraj najbolj čuti s tistim otrokom, ki trpi najbolj!

Ves Morfontaine pa je najboljše volje: pri Josephu, španskem kralju brez dežele, živi Jeromova soproga, kraljica v enakem položaju, katere oče je prešel k zaveznikom, pregnani španski veliki inkvizitor bere v gradu mašo, vrhutega živita na gradu dva indijska patriarha, nemški, španski, italijanski dvorjani brez dvora — sijajna družba, ki čaka na konec predstave, katere igralci se bodo takoj pojavili v salonu. Samo gospa Bernadottova, Josephova svakinja in cesarjeva pred dvajsetimi leti ostavljena nevesta, pričakuje od krize marsičesa: znano ji je, da stoji njen soprog kot zavezniški poveljnik že ob Renu in žena že sanjari, da ji bo soprogo kmalu v Notre-Dame položil Josephinino krono na glavo, ki jo še zmeraj krasi kostanjevi in ljubko nakodrani lasje.

Na tem gradu se plete zoper vrnivšega se cesarja več niti, nego sluti grajski gospod sam; kajti Joseph ni intrigant, samo komoden je in ničmuren. Zdaj, ko je prekasno, se cesar zave in reče zaupniku Roederrju:

"To je bila ena izmed mojih napak, mislil sem, da potrebujem svoje brate za dinastijo, aiti je varna brez njih. Ustvarila je sredi neurja sama narava. Zadostuje cesarica . . . To leto je bilo vse mirno. Le če živi Joseph blizu Pariza, ni nikoli miru . . . Smatra se za prvorojenega. Ali ste že čuli kaj bolj prismojenega? Da, če bi šlo za očetov vinograd! . . . Navezan je na ženske, na hiše, na pohištvo in se najrajši igra z damami slepe miši. Jaz pa nisem navezan na nič, hiše mi ne pomenijo nič, ženske nič, sin nekoliko."

Tako silno se v teh nevarnih tednih stopnjuje njegova monomanija. Jastho: vse drugo je bilo z dvorom vred vendarle samo igra: nobena stvar, razen strasti njegove duše, mu ne pomeni nič, samo sin nekoliko.

Zdaj naglo vrne španski prestol kralju Ferdinandu, več kralja izpusti na svobodo, ali prej naj španski stanovi potrdijo pogodbo. To mu svetuje Talleyrand, ki je zopet pozvan v Tuilerije, kajti s tem zavlačevanjem skuša izdajalec vezati francosko južno armado in osla-

biti svojo domovino v prid zaveznikom, za katere dela. Joseph ugovarja.

"Položaj mi ne dovoljuje, mu piše cesar, misliti na kako tuje vladarstvo; srečen bom, če bom pri sklepanju miru ohranil staro Francijo. Vse okrog mene se hoče porušiti. Moje armade so uničene, izgube bo težko nadomestiti, Nizozemska je izgubljena, Italija negotova . . . Belgija in Renska provinca sta nezadovoljni, španska meja v sovražnih rokah. Kako naj v tej krizi mislim na tuje prestole!" In ko mu policijski prefekt svetuje, naj pusti med bližajočo se vojno v Parizu močne oddelke narodnih grad, mu cesar odvrne: "Kdo mi jamči, da so mi udane? Ali naj pustim tako moč za hrbtom?"

To je obupno — drugače ni mogoče označiti teh misli: rodbina, zavezniki, lastna prestolnica, vse se mu zdi nezanesljivo. Tako popolnoma se je preokrenilo vesoljno razpoloženje po bitki pri Lipskem. Generalni poštni nadzornik grof Lavalette, ki je eden izmed najpoštenjših mož v Parizu in ki ga cesar sedaj često sprejema v svo-

ji spalnici, ga pogosto najde potrtega pred kaminom z rokami proti ognju. Ta neustrašeni mož mu svetuje, naj sklene mir in ga svari pred omahljivostjo Francozov; ali ko mu nekoč omeni Bourbone, ki bi utegnili priti za njim na vlado, se cesar okrene od ognja in se molče vrže v posteljo. Grof stopi čez nekaj trenutkov k njemu in vidi, da spi.

Te zdrave reakcije so znamenja obnovljene odločnosti. Napoleon je tik pred padcem in že sluti katastrofo, — ali ko mu nekdo omeni Bourbone, ki jih nasleduje in bodo zopet nasledovali njega, omlahnejo njegovi žilci; to je zanj najdolgočasnejši predmet: zato zaspil.

Ko se okrepčan prebudi, se zopet zave nevarnosti, ki izhaja iz simpatij severnih provinc za Bourbone, premišlja o padanju rente, ki se je pogreznila na 50, o Francoski banki, katere delnice štejejo samo še polovico vrednosti, vidi, da mora vendarle organizirati narodne garde, ki jih pa ne more več zbrati — zato z veseljem pograbijo zavezniško ponudbo, ki mu jo stavijo iz Frankfurta. Zavez-

niki so tako needini, da ne morejo biti bolj: Metternich je kot državnik zoper pohod v Pariz, car je romantik in hoče maščevati Moskvo in razstreliti Tuilerije. Nazadnje zmaga Avstrija: Franciji se ponudijo naravne meje, Ren, Alpe, Pireneji. Cesar čuti, da je rešen. Voljan je naglo sprejeti frankfurtsko ponudbo, Maret ima brzovjavko že sestavljeno.

Nenadoma pa spremeni svoj sklep. Zakaj? Morebiti ga je razdražil odpor, na katerega je

naletel v zbornicah. Tu si upajo poslanci naposled z besedo na dan: pripravljeni smo na novo oboroževanje, samo če hoče vlada braniti deželo; cesar naj jamči za izvajanje vseh zakonov, ki ščitijo svobodo. Vsa zbornica vzkipi in ploska govorniku, prvič po petnajstih letih se je držnila kritično dvigniti zoper Napoleona. V svojem sovraštvu do vseh zbornic cesar pobesni, prepove ponatis govora, zapre zbornico, sprejme nekaj deputatov in jih nahruli:

1883

1953

V blag spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI NIKDAR POZABNEGA OČETA

Michael Jalovec

ki je za vedno zatisnil svoje blage oči 10. maja 1953

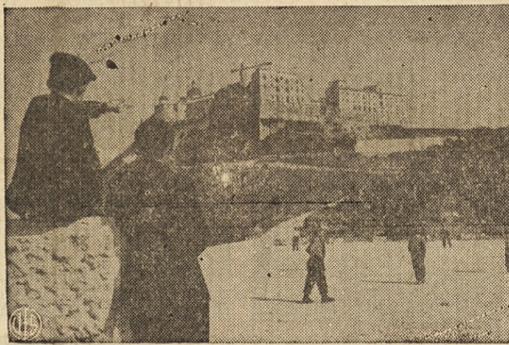
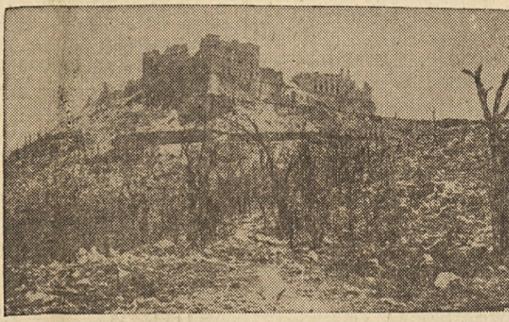
Hladna zemlja zdaj Vas krije, v grobu na Kalvariji, nam pa je težko pri srcu, ker Vas več med nami ni.

Sladko spite, dragi oče, v kraju večnega miru, pa na nas ne pozabite, v kraju tam: nad zvezdami.

Sveta vera nas tolaži, da se enkrat snidemo, kjer ni joka, ni bolesti, kjer vse se srčno veseli.

Vaši zalujoči otroci:

MICHAEL, ML., sin
MATILDA NOSSE, MARY MATKO, ROSE NOSSE,
in HELEN PIRTZ, hčere
Cleveland, Ohio, 10. maja 1954.

SAMOSTAN SE DVIGA IZ RUSEVIN — Deset let potem, ko so ga zavezniški bombniki spremenili v kup ruševin, se je začel slavni benediktinski samostan Monte Casino dvigati iz razvalin. Spodnja slika nam kaže samostan danes, zgornja pred 10 leti.

NOVICE . . . z vsega sveta

NOVICE . . . ki jih potrebujete

NOVICE . . . ki jih dobite še sveže

NOVICE . . . popolnoma nepristranske

NOVICE . . . kolikor mogoče originalne

NOVICE . . . ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

FRANCE GORŠE

AKADEMSKI KIPAR

Izvršuje vsa figuralna dela za cerkveno opremo, kakor tudi načrte za slikana okna in paramente. — Izvršuje tudi portrete v vsakorvrstnem materialu, kakor vžgani glini, lesu, bakru ali marmorju.

6630 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

ŽENINI IN NEVESTE!

Nаша slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue HENDERSON 1-0625